

FÓTBÓLTUR NØKTAR TØRVIR HJÁ MONNUM

– SPÆL OG **SPENNINGUR** ERU GRUNDLEGGJANDI **TØRVIR** HJÁ **MENNISKJANUM**, OG TÁ **MANNFÓLK** HYGGA EFTIR **FÓTBÓLTI**, VERÐA HESIR TØRVIR **NØKTAÐIR**. TAÐ SIGUR SÁLARFRØÐINGURIN **EYÐUN JOENSEN**, NÚ **FÓTBÓLTSEBURIN** ER UPP Á TAÐ **HÆGSTA**

SAMRØÐA

Rannvá G. Fossaberg
rannva@sosialurin.fo

Teir finga fepur fyri einum góðum mánaði síðan, men frá í komandi viku eru teir nøkundað fepurfríir. Talan er um fótóltsfepur, sum herjar kring allan heimin, nú meðan EM-kappingin í fótólti fer fram. Sambært sálarfrøðinginum Eyðun Joensen, er tað als ikki lægið, at áhugin fyri fótólti er so stórir.

– Vit menniskju eru soleiðis, at vit hava tørv á spæli og at spæla. Tað er eisini tí, mann í gomlum døgum kallaði menniskjað homo ludens, tað spælandi menniskjað, sigur Eyðun Joensen, sum hevur fleiri enn tredivu ára royndir innan sálarfrøðina.

Fótólturn er felagsnevni

Seinasta mánaðin hava serliga dreingir og menn savnast framman fyri sjónvarpsskíggjanum at hyggja eftir fótóltsdystunum í ársins EM-kapping, sum fer fram í Ukraina og Póllandi. Ein av orsøkunum til tey mongu fótóltskvøldini, har menn koma saman at hyggja eftir fótólti, er at finna innan tað, sum serfrøðingar rópa sosial sálarfrøði.

– Fyri at vit sum menniskju skulu hava nakað saman, so er fortreytin, at tú hevur nakað at vera saman um, frøast um, øsa teg um og so framvegis. Fótólturn gevur monnum høvi at hava nakað at vera saman um, sigur Eyðun Joensen. Eisini eru tað tey mannfólkin,

sum ikki sjálvi iðka fótól, ið fylgja væl við, tá bólturn rullar á grøna sjónvarpsskíggjanum.

– Øll kunnu ikki gera seg galdandi í ítrótti og ítróttarbrøgdum. Men við at fylgja við og til dømis hyggja eftir fótólti í sjónvarpinum kanst tú í huganum gerast partur av einum ítróttarbragdi. Hyggur tú eftir finaluni í EM-kappingini sunnukvøldið, kanst tú fáa kensluna av at kenna teg sum partur av tí bragdinum, sum tað er, at gerast europameistari í fótólti, greiðir Eyðun Joensen frá. Sambært Eyðun Joensen snýr tað seg í stóran mun eisini um kensluna av at hava avrikað nakað.

– At vinna ein týðningarmiklan fótóltsdyst er eitt avrik, og avrik er nakað, vit øll vilja vera við til.

Læra nógv av fótólti

Teir menninir, sum fylgja væl við í fótól, fáa nógv burtúr at hyggja eftir einum dysti.

– At fylgja við í fótóltsdystum gevur nógv. Umframt at tú sum hyggjari í huganum fært móguleika at vera partur av einum bragdi, hevur fótólturn eisini eitt listarligt brá, eitt estetiskt element, sigur Eyðun Joensen. Og júst tað vakra og eleganta, dámar mannfólki væl at siggja.

– Fótólturn kann við eitt nú skotum og driblingum vera ótrúliga vakur, og harvið kann fótólturn nøkta ta estetisku tráðanina, sum liggur í okkum menniskjum. Fótóltspælarar kunnu vera ein fragd fyri eygað. Okkum dámar væl estetiskar upplivingar, tí tað ger okkum glað, greiðir Eyðun Joensen frá. Við at

hyggja eftir fótól, ber eisini til at læra, hvussu mann sum menniskja eigur at bera seg at úti í almenna rúminum.

– Fair play hugtekur okkum og vekir ein sosialan ans í okkum. Tá hugt verður eftir fótól, kanst tú gjøgnum fair play læra, hvussu tú eigur at bera teg at sum hampafólk, sigur Eyðun Joensen og leggur afturat, at spenningurin, sum er at finna í einum fótóltsdysti, í stóran mun er tað, sum dregur mannfólk at skíggjanum í hesum EM-døgum.

– Tað kann vera, at teir ikki uppliva nógván spenning í gerandisdegnum. Nú á døgum hava vit eitt kroppsliga dovið arbeiðslív, tí ein stórir partur av okkum situr framman fyri eina teldu meginpartin av degnum. Tað liggur til mannfólk at vísa vøddar og gera brøgd, og tá vit hava ein minni krevjandi gerandisdag viðvíkjandi røslu, kunnu vit óbeinleiðis spennast vøddar og gera brøgd við at hyggja eftir fótól, greiðir Eyðun Joensen frá.

Áhugin kann gerast ov stórir

Hjá summum mannfólki kann áhugin fyri fótól gerast so stórir, at alt annað verður skúgvað til viks. Tá, heldur Eyðun Joensen, at áhugin hevur tikið yvirhond.

– Um fótólturn fyllir ov nógv í gerandisdegnum, er tað sjálvandi ikki gott, tí tað merkir, at alt annað veruleikakent og týðandi verður misrøkt. Situr tú klistraður til sjónvarpsskíggjan, hvørja ferð onkur dystur verður leiktur, so er lítil tíð og orka til alt hitt, sigur Eyðun Joensen. Sambært Eyðuni Joensen er munur á at vera vanligt viðhaldsfólk

hjá einum liði og so at hoyra til teir idnastu fjeppararnar.

– Ofta er tað soleiðis, at sum EM ella HM kappingarnar liða, og spenningurin og dygdin veksur, lata fólk seg draga. Tey fjeppast ikki endiliga. Tað er meira í teimum førinum, har fjepparar brúka síni seinastu oyru til at ferðast langvegis fyri at sleppa til onkran ávísan fótóltsdyst ella sita stóðugt og hyggja eftir dystum í sjónvarpinum, at tað er ov nógv av tí góða, greiðir Eyðun Joensen frá. Men hvussu so við teimum monnum, ið ikki hava stórvegis áhuga fyri fótól?

– Í hesum EM tíðum er ikki stuttligt at sita uttanfyri. Í roynd og veru kann tað gerast ein bági ikki at hava áhuga fyri fótól, tí kemur tú í eitt selskap, har prátið í stóran mun snýr seg um innspark og driblingar, kanst tú ikki luttaka í prátinum, og tað kann kennast sum ein pínlig stóða fyri summi, sigur Eyðun Joensen og leggur afturat:

– Tað ræður um at gera upp við seg sjálvan, hvat tað er, tú vilt brúka tíð uppá. Sjálvt um mannfólkin fylgja væl við EM júst nú, er eingin orsök at halda, at fjepparið hevur tikið yvirhond, tí EM er hóast alt bara fjórða hvørt ár, sigur Eyðun Joensen.

Navn: Eyðun Joensen
Útbúgving: aut. cand.psych.
Starv: Fyrrverandi kliniskur sálarfrøðingur við Psykiatriska depilin á Landssjúkrahúsinum. Er nú eftirløntur.

MYND: ÁLVUR HARALDSEN